

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Kanderu a členov senátu JUDr. Pavla Tomana a JUDr. Pavla Farkaša, v trestnej veci obžalovanej **E. E.**, pre zločin obchodovania s deťmi podľa § 180 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. a iné, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 6. novembra 2008 v Bratislave, prerokoval návrh obžalovanej na odňatie a prikázanie veci a podľa § 23 ods. 1 Tr. por. rozhodol

t a k t o :

Trestná vec obžalovanej **E. E.**, vedená na Krajskom súde pod sp. zn. 3 To 53/2008, sa tomuto súdu **n e o d n í m a .**

O d ô v o d n e n i e :

Na Krajskom súde v Trenčíne prebieha pod sp. zn. 3 To 53/2008, odvolacie konanie v trestnej veci obžalovanej **E. E.**, pre zločin obchodovania s deťmi podľa § 180 ods. 1 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. a prečin poškodzovania cudzích práv podľa § 375 ods. 1 písm. a/ Tr. zák.

Obžalovaná podala dňa 24. októbra 2008, prostredníctvom svojho obhajcu návrh na odňatie jej trestnej veci Krajskému súdu v Trenčíne a jej prikázanie inému krajskému súdu.

Svoj návrh odôvodnila obžalovaná tým, že namieta zaujatosť členov senátu odvolacieho súdu z toho dôvodu, že tento senát nevyhovel jej žiadosti o prepustenie z väzby, ktorá trvá už neúmerne dlho a podľa jej názoru je nezákonná. Okrem toho má zlý zdravotný stav a vo výkone väzby nemôže chodiť na lekárske ošetrenia podľa vlastného výberu a podľa toho, ako si to vyžaduje jej zdravotný stav. Poukázala tiež na skutočnosť, že jej konanie je nesprávne právne kvalifikované. Tým, že odvolací súd rozhodol o jej žiadosti o prepustenie z väzby, bolo jej upreté právo na podanie riadneho opravného prostriedku.

Obžalovaná tiež namietla, že jej obhajca, ktorého si zvolila na plnú moc nemal riadnu možnosť naštudovať spisový materiál v jej trestnej veci.

Sudcovia Krajského súdu v Trenčíne sa zhodne vyjadrili v tom zmysle, že sa necítia byť zaujatými v trestnej veci obžalovanej E. E..

Najvyšší súd Slovenskej republiky sa oboznámil s dôvodmi návrhu na odňatie a prikázanie veci ako aj s doterajším priebehom konania pred krajským súdom a zistil, že návrh nie je dôvodný.

Podľa § 23 ods. 1 Tr. por. z dôležitých dôvodov môže byť vec príslušnému súdu odňatá a prikázaná inému súdu toho istého druhu a stupňa; o odňatí a prikázaní rozhoduje súd, ktorý je obom súdom najbližšie spoločne nadriadený.

Jedným z dôvodov na rozhodnutie v zmysle vyššie citovaného ustanovenia je aj zaujatost' všetkých sudcov dotknutého súdu.

V prvom rade je potrebné uviesť, že vyvodzovať zaujatost' členov senátu z toho, že títo v rámci svojich kompetencií rozhodli o zamietnutí žiadosti obžalovanej o prepustenie z väzby je nemysliteľné. Opačný názor by znamenal, že akékoľvek rozhodnutie súdu, či už vo veci samej alebo inej, ktoré podľa názoru obžalovaného nie je v jeho prospech, zakladá dôvod na vylúčenie sudcov z vykonávania úkonov v predmetnej trestnej veci. Čo sa týka konkrétneho rozhodnutia o žiadosti obžalovanej o prepustenie z väzby, toto došlo na súd v štádiu odvolacieho konania a preto o nej správne rozhodol odvolací súd. Najvyššiemu súd konajúcemu v zmysle § 23 Tr. por. o návrhu na odňatie a prikázanie veci neprislúcha hodnotiť vecnú správnosť tohto rozhodnutia a ani skutočnosť, či je skutok kladený za vinu obžalovanej správne právne kvalifikovaný.

Rovnako z hľadiska rozhodovania o návrhu na odňatie a prikázanie veci je bezpredmetná skutočnosť, či obžalovaná je toho názoru, že problémy svojho zdravotného stavu by lepšie riešila na slobode. Väzba je vážnym zásahom do slobôd jednotlivca a k obmedzeniu osobnej slobody môže dôjsť iba zo zákonných dôvodov rozhodnutím súdu. Vo výkone väzby je každému obžalovanému poskytnutá primeraná zdravotná starostlivosť či už vo väzenskom zariadení, alebo ak si to okolnosti vyžadujú aj mimo neho.

Čo sa týka námietok obžalovanej v tom smere, že jej obhajca JUDr. Mgr. Š. B. nemal zo strany predsedu senátu poskytnutú možnosť riadne si preštudovať spisový materiál, tak tieto nie sú taktiež dôvodné. Obžalovaná podpísala splnomocnenie na zastupovanie obhajcovi dňa 26. augusta 2008. Z dôvodu zmeny obhajcu predseda senátu zmenil termín verejného zasadnutia na deň 9. októbra 2008, teda obhajca mal možnosť nájsť vhodný termín na naštudovanie spisového materiálu počas obdobia jeden a pol mesiaca. Nie je možné vyžadovať od súdu, aby vzhľadom na počet prípadov, ktorými sa obhajca zaoberá (ako to uviedol obhajca v písomnom podaní krajskému súdu zo dňa 2. septembra 2008), tento určoval, kedy bude študovať spis. Ani senát rozhodujúci o opravnom prostriedku nekoná iba v jednej veci a svoju prácu si musí organizovať. Ak má obhajca neúmerne množstvo iných povinností, musí zväziť prevzatie obhajoby v ďalšej trestnej veci a to najmä vzhľadom na kvalitu obhajoby, ktorú je v takomto prípade schopný poskytnúť. Konanie pred súdom vedie predseda senátu a žiadne ustanovenie Trestného poriadku neustanovuje, že by to bol obhajca. Obdobie jeden a pol mesiaca od prevzatia obhajoby je vzhľadom na rozsah spisového materiálu a právnu problematiku dostatočným na to, aby obhajoba zvládla prípravu na odvolacie konanie v prerokováanej trestnej veci.

Ohľadne ostatných sudcov krajského súdu obžalovaná neuviedla žiadne skutočnosti, ktoré by nasvedčovali ich zaujatosti v predmetnej trestnej veci.

Na základe vyššie uvedených skutočností Najvyšší súd Slovenskej republiky nezistil žiadne dôvody na postup podľa § 23 ods. 1 Tr. por. a preto rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave, 6. novembra 2008

JUDr. Jozef K a n d e r a , v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Kristína Cíhová